

N:o 206.

Af Herr Åke Andersson: Om tillägg till lagens nu gällande stadganden rörande rättighet att ransaka efter stulet gods.

52 Kap. 2 § Missgernings-balken stadgar, huru stulet gods får återtagas. Det heter deruti: »Nu hafver man vån å eller någon kunskap hvart tjuf eller tjufnad är kommen, begäre då lof af häradsfogde eller länsman å landet eller borgmästare och råd i stad att der ransaka etc.»

I många orter på landsbygden, kan det vara ganska lång väg för den som blifvit bestulen att resa till fogde eller länsman, och ehuru han har säker kännedom om hvar hans gods finnes, eger han icke rätt att anställa någon visitation förr än han fått dessa vederbörandes lof. Under tiden, medan den bestulne nödgas göra, kanske en hel dagsresa, för att få resolution dertill, har tjufven eller tjufgömmaren god tid att undanskaffa eller ställa sitt rof i säkert förvar, så att, då visitationen hinner att anställas, kan man icke leta rätt på något. Erfarenheten har många gånger visat sådant. Hade deremot en undersöknings tillåtelse, på närmare håll kunnat anskaffats, skulle upptäckten lyckats.

Då nu kommunal-nämnd och kommunal-styrelse finnas uti hvarje kommun, hvilka mycket bättre känna folket i denna än en aflägsset boende fogde eller länsman, så torde dessa myndigheter vara kompetenta att utfärda ett sådant tillståndsbevis.

Jag vill därför föreslå det Riksdagen ville besluta och hos Kongl. Maj:t anhålla om utfärdandet af en förordning:

att, hvarest icke fogde eller länsman är inom kommunen boende, hvarest stulet gods på giltiga skäl tros kunna finnas, kommunal-nämndens ordförande i samma kommun må ega att utfärda visitationstillåtelse.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1870.

Åke Andersson.
